

DOGRYŻĆ (2) *vb pf*

o jasne.

fut 3 sg dogryzie (1). ◇ praet 3 sg f dogryzła (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (XVIII) i XVIII w.

Rozerwać zębami do końca, na śmierć; tu przen: zniszczyć, unicestwić [czego] (2) : ktora [bestyja o siedmi głowach, tj. cesarstwo rzymskie] ácz była vpádłá/ ále ráná iey/ to ieft zwirzchność iey/ była záfie odnowiona. Ale zda mi fie iż iey iuż tá nowa beftia [o rogach barankowych, tj. papiestwo] dogryzie álbo iuż dogryzła RejAp 111v.

Formacje pochodne cf GRYŻĆ.

BZ